

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Union Investment Privatfonds GmbH.

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Unicredito Italiano SpA

Zgłoszony znak towarowy: graficzny znak towarowy „1 Unicredit”, zgłoszenie nr 2.055.069 dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 38, 39, 41 i 42

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Union Investment Privatfonds GmbH

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niemieckie słowne znaki towarowe „UNIFONDS” (nr 881.995) i „UNIRAK” (nr 991.997) oraz graficzny znak towarowy „UNIZINS” (nr 2.016.954) dla usług z klasy 36 (inwestycje kapitałowe).

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie teorii rozszerzonej ochrony „seryjnych znaków towarowych” sformułowanej przez Sąd Pierwszej Instancji w wyroku z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie T-194/03 Il Ponte Finanziaria przeciwko OHIM (Bainbridge), dotychczas nieopublikowanym w Zbiorze.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2006 r. — giropay przeciwko OHIM (GIROPAY)

(Sprawa T-399/06)

(2007/C 42/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Giropay GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: K. Grüngig-Schnelle, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

z dnia 26 października 2006 r. w sprawie R 308/2005-4 dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego „GIROPAY” nr 2 843 514,

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „GIROPAY” dla towarów i usług z klas 9, 36–38 i 42 (zgłoszenie nr 2 843 514)

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Zgłoszony znak towarowy nie stanowi opisowego oznaczenia lub wskazówki w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾. Ponadto zgłoszony znak towarowy jest szczególnie zdolny do tego, by być postrzeganym przez właściwy krąg odbiorców jako oznaczenie odróżniające.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2006 r. — Brosmann Footwear (HK) i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-401/06)

(2007/C 42/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Brosmann Footwear (HK) Ltd (Kowloon, Hong Kong), Seasonable Footwear (Zhong Shan) Ltd (Banfu, Chiny), Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd (Guangzhou, Chiny), Risen Footwear (HK) Co. Ltd (Kowloon, Hong Kong) (przedstawiciele: adwokaci L. Ruessmann, A. Willems)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 w zakresie, w jakim nakłada ono cło anty-dumpingowe na wywożone przez skarżącą towary;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżące dążą do stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim nakłada ono cło antydumpingowe na towary wywożone przez skarżące do Unii Europejskiej. Podstawą skargi są:

- naruszenie art. 2 ust. 7 lit. b) i art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem („rozporządzenie podstawowe”), art. VI GATT oraz zasad niedyskryminacji, *nemo auditur* i ochrony uzasadnionych oczekiwań w związku z odmową indywidualnego zbadania przez instytucje wspólnotowe wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) i indywidualne traktowanie („IT”);
- naruszenie art. 18 i art. 20 rozporządzenia podstawowego oraz naruszenie prawa skarżących do obrony w związku z nie udzieleniem informacji skarżącym przez instytucje wspólnotowe o sposobie rozpatrzenia wniosków o MET i IT;
- oczywisty błąd w ocenie oraz naruszenie art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego w związku z oceną pozycji wspólnotowych producentów popierających dochodzenie, art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do definicji produktu, art. 17 rozporządzenia podstawowego i art. 253 WE jeśli chodzi o wybór wzorca eksportujących producentów, art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i art. 253 WE w odniesieniu do ustalenia szkody, art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ustalenia związku przyczynowego między dumpingowym przywozem i szkodą oraz w końcu, art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przy obliczaniu poziomu eliminującego szkodę.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2006 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-402/06)

(2007/C 42/62)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 5105 z dnia 20 października 2006 r. zmniejszającej wymiar pomocy przyznanej z Funduszu Spójności na rzecz ośmiu

projektów realizowanych na terytorium regionu autonomicznego Katalonii;

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Komisji C(2006) 5105 z dnia 20 października 2006 r. zmniejszającej wymiar pomocy przyznanej z Funduszu Spójności na rzecz ośmiu projektów realizowanych na terytorium regionu autonomicznego Katalonii (zwanej dalej „sporną decyzją”), w szczególności:

- Nr 2001.ES.16.C.PE.058 (projekt rozszerzenia oczyszczania biologicznego w oczyszczalni ścieków w Besos)
- Nr 2003.ES.16.C.PE.005 (projekt urządzeń do odprowadzania ścieków komunalnych z małych aglomeracji miejskich w Katalonii)
- Nr 2001.ES.16.C.PE.054 (projekt oczyszczalni osadu i ponownego wykorzystywania ścieków komunalnych w Katalonii)
- Nr 2000.ES.16.C.PE.112 (projekt uzdatniania i oczyszczania wód w dorzeczu Ebro: Monzón, Caspe i dorzeczcy rzek leżących w Katalonii)
- Nr 2002.ES.16.C.PE.006 (projekt zakładu odsalania wody morskiej w ujściu Tordery)
- Nr 2001.ES.16.C.PE.055 (projekt budowy i modernizacji urządzeń do przetwarzania stałych odpadów komunalnych w Katalonii)
- Nr 2001.ES.16.C.PE.057 (projekt zakładu przetwarzania odpadów komunalnych w okręgach Urgell, Pallars Jussà i Conca de Barberà)
- Nr 2002.ES.16.C.PE.041 (projekt stworzenia i modernizacji sieci urządzeń służących do przetwarzania odpadów komunalnych w Katalonii).

Sporną decyzją strona pozwana dokonała korekty o 2 % pomocy Wspólnoty (85 %) przyznanej na projekt 2001.ES.16.C.PE.058, ponieważ przedsiębiorstwo zarządzające przedstawiło wydatki niepodlegające kwalifikacji.

W odniesieniu do pozostałych projektów Komisja, mając na uwadze zastosowanie systemu „cen średnich” oraz kryterium w postaci „doświadczenia z wcześniejszych prac”, podjęła decyzję o zastosowaniu korekty finansowej do 100 % różnicy Wspólnoty w zakresie pomocy Wspólnoty pomiędzy wybranymi ofertami a przeliczonymi w odniesieniu do indywidualnych umów.

Na poparcie swych żądań państwo wnoszące skargę powołuje przede wszystkim błędną interpretację art. 30 ust. 1 dyrektywy 93/37/EWG⁽¹⁾ oraz art. 36 ust. 1 i 2 dyrektywy 92/50/EWG⁽²⁾, ponieważ sporna decyzja rozstrzyga, że zastosowanie systemu cen średnich w analizie „oferty najkorzystniejszej ekonomicznie” w odniesieniu do wybranych projektów narusza zasadę równego traktowania, dyskryminując niskie oferty w stosunku do ofert droższych.